

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MUREŞ
TÂRGU-MUREŞ

Dosar nr.

SENTINTA CIVILĂ NR. 110

Şedinţă publică din 13 martie 2007

Preşedinte:

Judecător:

Judecător:

Grefier:

Pe rol fiind judecarea acțiunii introduse de reclamanta S.C. S.R.L. în contradictoriu cu părâta D.G.F.P. Mureş având ca obiect contencios fiscal.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică au răspuns: reprezentantul reclamantei SC ~~.....~~ SRL, avocat ~~.....~~, lipsă fiind: părata D.G.F.P. MURES.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Se constată depusă la dosarul cauzei, prin registratura instanței la data de 12 martie 2007 adresa nr. ~~.....~~ emisă de părâtă, prin care comunică instanței că înțelege să-și mențină punctul de vedere exprimat prin obiecțiunile aduse la raportul de expertiză transmisse instanței sub nr. ~~.....~~.

Reprezentanta reclamantei solicită a se acorda cuvântul pe fondul pricinii, motivând că nu mai are alte cereri de formulat în probațiune. De asemenea, solicită a se amâna pronunțarea asupra cauzei pentru a depune la dosar concluzii scrise.

Nefiind alte probe de administrat în probațiune instanța constată încheiată faza procedurii probatorii și acordă cuvântul pe fondul pricinii.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii aşa cum a fost formulată, anularea în tot a actelor de control, a procesului-verbal nr. ~~.....~~ și a deciziei nr. ~~.....~~ emisă de părâtă, cu obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată constând în onorariul avocațial și contravaloarea expertizei efectuată în cauză. Precizează că, din eroare, în acțiunea introductivă s-a indicat că procesul-verbal de control are nr. ~~.....~~ însă, în fapt acesta are nr. ~~.....~~. Depune la dosar în copieordonanța Parchetului de pe lângă Judecătoria Tg Mureș din 1 februarie 2005 prin care s-a constatat lipsă de vinovătie a prepuștilor societăți. De asemenea, precizează că la dosarul cauzei se află lucrarea tehnică efectuată de doamna expert ~~.....~~ prin care aceasta a ajuns la aceleași concluzii ca și procurorii Parchetului de pe lângă Judecătoria Tg Mureș. Învederează că prezenta acțiune vizează constatăriile de la punctele a și j din actul de control unde s-a reținut o culpă a reclamantei dar, obiectul primordial de activitate a societății reclamante este de promovare media iar viciile constatate de organele de control în facturile (extrase aleatoriu) nu reprezentau elemente obligatorii aşa cum sunt acestea prevăzute de HG nr. 831/1997. Viciile reținute de agenții constatatori se referă fie la faptul că plata deși s-a reținut în factură că se va face prin ordin de plată s-a realizat prin plata în numerar, fie la faptul că emitentul facturilor a mentionat pe facturi valoarea TVA deși această societate nu era plătită de

ROMÂNIA
.....

După încheierea dezbaterilor s-a înaintat la dosar, prin registratura instanței la data de 13.03.2007 ora 10,15 adresa nr. emisă de DGFP Mureș.

T R I B U N A L U L,

Deliberând, constată următoarele:

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță în data , reclamanta SC SRL, cu sediul în , str. , nr. , jud. , a solicitat în contradictoriu cu părâta DGFP Mureș, cu sediul în Tg. Mureș, str. Gh. Doja, nr. 1-3, anularea în tot a deciziei nr. și anularea în parte a procesului – verbal de control nr. încheiate de părâtă; obligarea părâtei la restituirea sumei de RON = lei = compusă din impozit pe profit = RON; majorări de întârziere = RON; penalități de 0,5% = ₣N; TVA= RON; majorări de întârziere aferente TVA = RON și penalități de 0,5% aferente TVA = RON; obligarea la suportarea dobânzii legale calculate de la preluare a sumelor și până la data restituirii acestora; obligarea la cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta susține că împotriva procesului – verbal de control încheiat de părâtă la data de , a formulat contestație înregistrată la părâtă sub nr. , a cărei soluționare a fost suspendată prin Decizia nr. , până la soluționarea laturii penale.

Prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Judecătoria Tg. Mureș, din data de , s-a dispus scoaterea de sub urmărirea penală a învinuitorilor și .

Prin Decizia nr. , părâta a respins contestația ca neîntemeiată.

Pe fond reclamanta susține că, la pct. A din procesul – verbal de control s-a consemnat că un număr de 17 facturi înregistrate în contabilitatea sa nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, motiv pentru care contravaloarea acestora nu este deductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit și nici din punct de vedere al dreptului de deducere a TVA, deoarece, unele nu sunt complete corespunzător iar, altele, nu au fost procurate pe căi legale.

Ori, susținerea organului de control nu este reală, fiindcă, la data înregistrării facturilor respective în contabilitatea firmei, erau aplicabile prevederile OG nr. 3/1992 și OG nr. 17/2000 care nu impuneau înscrierea ca elemente obligatorii a adresei complete, contul bancar, numele delegatului sau actul de identitate a acestuia. Această obligație a fost introdusă ulterior, prin art. 29 lit. B a) din Legea nr. 345/2002.

Pe de altă parte, toate facturile cuprind elementele esențiale care fac posibilă identificarea furnizorului, aşa cum prevede Regulamentul de aplicare a legii contabilității nr. 82/1991.

De asemenea, în calitate de beneficiar (cumpărător), reclamanta susține că nu avea posibilitatea să verifice dacă facturile întocmite de furnizori sunt sau nu procurate pe căi legale prezumându-se buna - credință.

La pct. J din procesul – verbal de control s-a consemnat că, în perioada , societatea a înregistrat în contabilitate un număr de facturi emise de SC SRL, în baza unui contract de prestări servicii, în valoare totală de lei, care au fost excluse de la calculul cheltuielilor deductibile, fiind calculate obligații de plată suplimentare cu titlu de impozit pe profit, TVA, majorări de întârziere și penalități aferente, pe considerentul că, deși există contract, societatea nu a putut prezenta documente din care să rezulte natura serviciilor prestate.

Ori, faptul că s-a executat contractul rezultă din emiterea facturilor pentru serviciile prestate și contractele de marketing încheiate ulterior.

decizia nr. , copie după raportul de expertiză contabilă dispusă de IPJ Mureş – Serviciul de cercetări penale; copie după Decizia nr. ; dovada plății taxei de timbru și timbru judiciar.

Prin întâmpinarea depusă la fila 73-89 dosar, pârâta DGFP Mureş solicită respingerea acțiunii ca nefondată și menținerea actelor atacate ca temeinice și legale, susținând că cele 17 facturi fiscale consemnate în anexa nr. 1 la procesul – verbal, nu sunt complete conform prevederilor HG nr. 831/1997 respectiv, nu sunt consemnate unele date privind furnizorul și expediția, contrar pct. 2 din Normele Metodologice aprobate prin OMF nr. 425/1998 și pct. 119 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 704/1991 care definește conținutul documentului justificativ.

Deoarece, cele facturi fiscale, nu furnizează toate informațiile prevăzute în actele normative citate anterior, sunt aplicabile dispozițiile art. 4 (6) lit. m) din OG nr. 70/1994 modificat prin OG nr. 217/1999, care prevede că sunt nedeductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc condițiile de documente justificative.

Totodată, se mai susține că cele 17 facturi fiscale în discuție au fost emise de un număr de furnizori, din care nu figurează în evidență DGFP București, iar un număr de facturi fiscale emise de firme furnizoare, conțin serii și numere care nu figurează în baza de date a distribuitorului SC SA

De asemenea, în din cele facturi fiscale, în valoare de lei noi, s-a menționat la rubrica „Denumirea produselor sau a serviciilor” prestări servicii, fără ca reclamanta să aibă contracte de prestări servicii încheiate cu unitățile înscrise la rubrica „Furnizor” și fără a face dovada realității acestora, fiind aplicabile prevederile art. 4 (6) lit. r din OG nr. 70/1994, potrivit cărora, sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil.

Se mai susține că, în perioada mai – noiembrie , reclamanta a înregistrat în evidență contabilă un număr de facturi fiscale emise de SC SRL în sumă de lei noi, inclusiv TVA, care au fost întocmite în baza contractului de colaborare nr. , având ca obiect realizarea unor produse promoționale de către SC SRL

SRL; prestarea unor servicii de specialitate (grafică, tehnoredactare) și înstruirea personalului în domeniul marketing și cunoașterea pieței. La capitolul V din contract, s-a prevăzut că plata se va face prin virament bancar.

Potrivit art. 4 (6) lit. r) din OG nr. 70/1994/R, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile cu serviciile, inclusiv de management sau consultanță, în situația în care nu sunt justificate de un contract scris și pentru care nu pot fi verificate prestatorii în legătură cu natura acestora.

Din analiza contractului încheiat de cele două părți, pârâta susține că acesta nu conține date referitoare la termenul de execuție, tarifele de execuție, valoarea totală a contractului, iar serviciile sunt descrise necorespunzător.

Totodată, reclamanta, nu a făcut dovada primirii în executare a contractului respectiv.

referitor la TVA stabilită suplimentar în sumă de lei noi, din care, lei noi aferentă anului 2000 și lei noi, aferentă anului 2001, susține că potrivit dispozițiilor art. 25 lit. B a) și b) din OUG nr. 17/2000, contribuabilitii, care realizează operațiuni impozabile sunt obligați: să - consemneze livrările de bunuri și / sau prestări de servicii în facturi fiscale sau în documente legale aprobate și să completeze toate datele prevăzute de acestea; - să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale sau documente legale aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, pentru a-și exercita dreptul de deducere a TVA.

Întrucât, cele facturi fiscale din speță, nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, iar din cauza facturii fiscale aferente perioadei mai noi ambele mărturii

La solicitarea instanței au fost depuse la dosar actele pe baza cărora a fost emisă decizia nr. ..., iar, prin încheierea de ședință din data de ... s-a admis cererea reclamantei privind efectuarea unei noi expertize contabile de specialitate, în cauză, de către expertul contabil ..., raportul de expertiză fiind depus la fila 302-322 dosar.

Din actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin procesul – verbal de control nr. ... încheiat de pârâtă prin Direcția Controlului Fiscal, s-a constatat că, reclamanta, în anul 2000, a înregistrat în evidență contabilă contravalorearea unor bunuri în sumă totală de ... lei, din care

lei reprezintă TVA, achiziționate în baza a ... facturi fiscale completate necorespunzător în sensul că nu erau consemnate toate datele prevăzute de formular referitoare la furnizor și la delegatul cumpărătorului, contrar prevederilor pct. 2 din Normele metodologice aprobate prin OMF nr. 425/1998; art. 25 pct. B lit. a) din OG nr. 3/1992 și art. 25 pct. 3 lit. a) din OG nr. 17/2000, privind TVA.

Totodată, organul de control a mai constatat că cele ... facturi fiscale utilizate de furnizori au fost procurate din alte surse decât cele legale, fiind încălcate prevederile art. 1 pct. 6 alin. 2 și art. 6 din HG nr. 831/1997.

În consecință, suma reprezentând contravalorearea acestor facturi fiscale, a fost considerată nedeductibilă fiscal, motiv pentru care au fost calculate obligațiile suplimentare de plată în sumă totală de ... lei, reprezentând impozit = ... lei, TVA= ... lei, majorări de întârziere și penalități aferente.

Împotriva procesului – verbal de control, reclamanta a formulat contestație administrativă, înregistrată la pârâtă sub nr. ..., a cărei soluționare a fost suspendată prin decizia nr. ... până la soluționarea cercetărilor penale, după care, prin decizia nr. ... – fila 17-26 dosar, a fost respinsă ca neîntemeiată, susținându-se că cele ... facturi fiscale nu îndeplinesc calitatea de document justificativ în înțelesul prevederilor art. 6 (2) din Legea contabilității; pct. 119 din HG nr. 704/1991 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a legii contabilității și pct. 2 din Normele Metodologice aprobate prin OMF nr. 425/1998, deoarece, în aceste facturi nu sunt consemnate „unele date privind furnizorul (sediul complet, contul bancar) și nici datele privind expediția (numele delegatului; actul de identitate, mijlocul de transport, data expedierii, semnăturile)”.

Cele ... facturi fiscale au fost emise de un număr de ... societăți comerciale din care numai ... figurează în evidență DGFP București, iar 3 deși figurează în evidență DGFP București, nu figurează în baza de date a distributorului autorizat – SC-... SA București, facturile în cauză fiind procurate cu nerespectarea HG nr. 831/1997.

Existând indicii săvârșirii unor infracțiuni, organul de control, a sesizat organele de urmărire penală, pentru cercetarea faptelor constatare, cu această ocazie disponându-se efectuarea unei expertize contabile, depuse la fila 27-53 dosar.

Prin Ordonanța din 01.02.2005, Parchetul de pe lângă Judecătoria Tg. Mureș, a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului societății.

Totodată, se constată că prin rapoartele celor două expertize efectuate în cauză, experții contabili au pus concluzii în sensul că cele 17 facturi fiscale nominalizate în actul de control „îndeplinesc condițiile minime pentru a fi apreciate documente justificative și pentru a fi înregistrate în contabilitate”, iar cheltuielile ocasionate sunt cheltuieli deductibile fiscal. ...

Cu ocazia deliberării, instanța constată că acțiunea este intemeiată și urmează să fie admisă, pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991/R „(1) Orice operațiune economică financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei, într-

contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz".

În spătă, înregistrările în contabilitatea reclamantei au avut la bază facturile fiscale emise de furnizori de bunuri și servicii, conforme cu formularele, tipizate aprobate prin HG nr. 831/1997.

Împrejurarea că aceste formulare au fost procurate sau utilizate de furnizorii de bunuri și servicii în alt mod decât cel stabilit prin actul normativ citat anterior, nu-i poate fi imputată reclamantei, deoarece, prevederile art. 6 din lege, se adresează celor care procură și utilizează aceste formulare, deci, furnizorilor care, de altfel, au și fost identificați și nu cumpărătorilor, în lipsa unei culpe dovedite.

Altfel, principiul bunei – credințe în relațiile comerciale ar fi golit de conținut și s-ar admite aplicarea de sancțiuni, inclusiv cu conținutul fiscal, cu nesocotirea principiilor generale care stau la baza angajării oricărei forme de răspundere juridică: faptă, prejudiciu, legătura cauzată și culpa.

Ori, din rapoartele de expertiză contabilă efectuată în cauză, rezultă în mod indubitabil că, cele facturi fiscale pe baza cărora s-au stabilit obligații de plată suplimentară în sarcina reclamantei, îndeplinesc condițiile de document justificativ conform reglementărilor legale, iar contravaloarea lor reprezintă cheltuială deductibilă fiscal, motiv pentru care se va admite acțiunea, se vor anula actele atacate, în sensul solicitat de reclamantă, se va exonera reclamanta de plata sumei de lei RON, aferentă celor 17 facturi fiscale și se va dispune restituirea sumei de RON, la care se vor calcula dobânzi aferente potrivit dispozițiilor art. 115-119 Cod procedură fiscală.

Totodată, în baza art. 274 Cod procedură civilă, instanța va obliga părâta și la plata cheltuielilor de judecată, dovedite de reclamantă.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRÂSTE :

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în , str. , nr. , jud. Mureș, în contradictoriu cu părâta DGFP Mureș, cu sediul în , ș, str. Gh. Doja, nr. 1-3, jud. Mureș, și, în consecință:

Anulează decizia nr. ;

Anulează procesul – verbal de control nr. ; incheiat de părâta pentru suma totală de lei vechi, compusă din - ei, impozit pe profit; lei majorări de întârziere; lei penalități aferente; lei, TVA; lei majorări și lei penalități aferente, care au făcut obiectul contestației;

Exonerează reclamanta de plata acestor sume și dispune restituirea lor de către părâta.

Obligă părâta să calculeze și să-i plătească reclamantei dobânzi aferente sumelor ce urmează a fi restituite, în condițiile prevăzute de art. 115-119 Cod procedură fiscală.

Obligă părâta la plata sumei de lei, cheltuieli de judecată către reclamantă.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din 13 martie 2007.

Președinte,

Grefier,

